

ROMANA *GOLD*

Carole Mortimer

Hófehér hattyú

Carole Mortimer

Puskaporos helyzet!

Kandy Shepherd

Boldog napok Balin

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Carole Mortimer, 2015 – Harlequin Magyarország Kft., 2017

Eredeti címe: *The Redemption of Darius Sterne* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Eötvös Anna

© Carole Mortimer, 2015 – Harlequin Magyarország Kft., 2017

Eredeti címe: *The Taming of Xander Sterne* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Eötvös Anna

© Kandy Shepherd, 2015 – Harlequin Magyarország Kft., 2017

Eredeti címe: *From Paradise... to Pregnant!* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Farkas Judit

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA GOLD 13. számában, 2017

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-059-4

• Kép: Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Harlequin Magyarország Kft., 2017

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-488-5569; e-mail cím: harlequin@eharlequin.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harlequin.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Carole Mortimer
Hófehér hattyú

1. FEJEZET

– Ki ez? – kérdezte Miranda a bejárat felé pillantva az exkluzív *Midas* étteremben, ahol nővérével és sógorával találkozott egy közös vacsorára.

Pezsgőspoharát félig a szájához emelve bámulta a magas, nagyon tartózkodónak tűnő férfit, aki pár méterre tőle, az ajtóban állt. Éppen sötét kabátját vette le és nyújtotta át a főpincérnek.

Miranda, akit leginkább Andynek neveztek, úgy becsülte, hogy az ismeretlen férfi a harmincas évei elején jár. Sötét hajával olyan elképesztően jóképű volt, hogy Miranda nem tudta levenni róla a szemét. Minden sötét volt rajta – az elegáns, fekete öltöny, az ing és a nyakkendő is. Zakójának tökéletes szabása kiemelte izmos felsőtestét, hullámos haja úgy csillogott a csillár fényében, mint a sötét mahagóni. Bőre olajbarna volt, az arckifejezése titokzatos. Magas homloka nagyfokú intelligenciáról árulkodott, keskeny vágású szeme fölött sötét szemöldök húzódott, járomcsontja élesen kirajzolódott, érzéki szája a mosoly nyomát sem mutatta, markáns álla határozottan előreugrott.

A hatást csak egyetlen szóval lehetett leírni: ellenállhatatlan.

A férfi szenvtelenül nézett körbe az elegáns étteremben. Amikor a tekintete először átsiklott rajta, majd visszatért hozzá, Mirandának elállt lélegzete. Hirtelen egyetlen világos gondolatot sem tudott volna megfogalmazni. Valahogy arra számított, hogy a férfi szeme pontosan olyan sötét és elbűvölő lesz, mint minden egyéb rajta, ehelyett azonban szép, világos topázszínű volt.

– Aha! – Miranda nővére követte a húga tekintetét, és rájött, hogy kire vonatkozott az előbbi kérdés.

– Elképesztő pasas, igaz?

– Tessék? – Mirandát olyannyira rabul ejtette az ismeretlen férfi, hogy alig hallotta meg Kimet. A szíve hevesen dobogott.

– A férfi, akit éppen bámulsz, Andy... – szólt a nővére kajánul. – Az ember legszívesebben letépné róla a ruhát, és...

– Hahó! A férjed itt ül közvetlenül melletted! – emlékeztette Colin megjátszott felháborodással.

– Nézni talán csak szabad, szívem – válaszolt a felesége.

– A pasas egyáltalán nem a te szinted.

– Pont ezért bámulom, te bolond! – nevetett Kim odaadóan.

Andy alig figyelt a kettejük közti szópárbajra, mivel az idegen néhány hosszúra nyúlt másodpercig vizsgozta a tekintetét, majd alig észrevehetően elmosolyodott. Aztán elfordult, és kísérelőjével követte a főpincért, aki az asztalukhoz vezette őket.

Miranda, vagyis Andy mély lélegzetet vett, ami azonban egyáltalán nem csillapította az izgatottságát. Borzongás futott végig a hátán – így reagált a teste ennek a magával ragadó, csupa fekete férfinak a látványára.

Semmi esetre sem ő volt az egyetlen, aki a két férfit megnézte magának, miközben ők elhaladtukban több ismerősnek is odabiccentettek, majd az ablak közelében egy négyszemélyes asztalnál megálltak, és üdvözöltek egy idősebb, már ott ülő párt. A főpincér kihúzta a két üres széket, hogy a fiatalabb férfiak is helyet tudjanak foglalni.

Most, hogy Andy újra valamelyest összeszedte magát, feltűnt neki, hogy a többi vendég közben elhallgatott, majd sugdolózni kezdett. A levegő egyszerre megtelt feszültséggel – ami meglehetősen szokatlan egy olyan étteremben, ahol csak gazdagok és hírességek fordulnak meg. Az ilyen közönség érdeklődését nem lehet egykönnyen felkelteni.

A hely olyannyira exkluzív volt, hogy érkezésekor Andy szabályosan megszeppent.

Tulajdonképpen csak véletlenül került ilyen előkelő társaságba. Colin a *Midas Enterprises* londoni képviselőjének dolgozott, és egy évben egyszer foglalhatott asztalt egy *Midas* étteremben négy fő számára. Ilyenkor alkalmazotti árendeményt kapott. Különben sohasem engedhettek

volna meg maguknak egy ilyen vacsorát.

Az ajánlat mindenesetre nem szólt az egy emelettel feljebb lévő *Midas* nightklubba, amely csak a tagok számára volt fönntartva. Taggá pedig úgy válhatott az ember, ha a milliárdos fivérek, a *Midas Enterprises* tulajdonosai úgy döntöttek, hogy fölveszik az illetőt.

Habár Andy majdnem olyan visszahúzódoan élt, mint egy remete, Darius és Xander Sterne üstökösszerű feltűnéséről még ő is hallott. Sógorától tudta, hogy a fivérek tizenkét éve hódították meg az üzleti világot. Annak idején alapítottak egy gyorsan terjeszkedő social media céget – amelyet már három évvel később több milliárd fontért el tudtak adni. Ezután feltartóztathatatlanok lettek: mára több elektronikai cég, egy légitársaság, média- és filmprodukciós cégek, szállodaláncok voltak a tulajdonukban. Ezenfelül világszerte exkluzív éttermeket és klubokat nyitottak.

Látszólag minden arannyá változott a kezükben, amihez csak hozzányúltak. Feltehetőleg ezért nevezték el a cégüket a mondabeli Midasz királyról.

– Ne törődj vele, Andy! – paskolta meg a kezét nővére. – Mindenki így reagál, amikor először látja a Sterne fivéreket, függetlenül attól, hogy nő vagy férfi az illető.

– Ők a Sterne fivérek? – kérdezett vissza Andy csodálkozva. – Nem csoda, hogy mindenki utánuk fordul.

– Egész pontosan a Sterne ikrek – javította ki Kim.

– Ikrek? – meresztette Andy csodálkozva a szemét. – Azt akarod mondani, hogy ebből a férfiből még egy példány létezik? Az lehetetlen.

A férfi, aki az imént az étterembe lépett... szóval egészen különleges volt. Nem létezhet egy másik is, aki ilyen csupa feketén magával ragadó volna.

Andy nem sokat tudott a Sterne fivérek magánéletéről. Amikor azok ketten egyik percről a másikra a nyilvánosság fókuszába kerültek, Andy még csak tizenhárom éves volt, és egyedül a balett érdekelt. A pletykaújságokban szereplő gazdagok és hírességek hidegen hagyták.

A balesete óta különben is inkább azzal volt elfoglalva, hogy a szakmai jövőjét fölépítse, mintsem hogy idegenek életével törődjön. Azt természetesen tudta, hogy Colin néhány éve a *Midas Enterprises*nek dolgozik, de sógora főnökei – mindketten milliárdosok és agglégények – egész más világban éltek. Ha úgy tartotta kedvük, minden este másik *Midas* étteremben vacsoráztak, ahová a saját repülőgéjükön repültek.

– Nem érted, drágám! Aki mellette ül, az az ikertestvére – súgta Kim.

Andy a férfira pillantott, aki Mr. Fekete Hódítóval jött, és épp az idősebb párral beszélgetett. Vajon ő Darius vagy Xander Sterne?

Egyértelmű, hogy a két férfi nem lehet ikerpár. Az egyik sötét tónusú volt, és elbűvölő, a másik világos és vonzó. A második férfi divatosan kócos haja világosszőke, bőre pedig arany fényű. Csábító mosolya meglágyította markáns arcvonásait. Barna szeme körül finom barázdák húzódtak, mint azoknak, akik sokat nevetnek. Ettől eltekintve azonban pont olyan magas és izmos volt, mint a fivére.

Más körülmények között Andy a szőke ikertestvért valószínűleg nagyon vonzónak találta volna, de a sötét hajú olyan titokzatosan izgalmas volt, hogy a másikon simán keresztülnézett.

Elkerülhetetlenül visszatért a tekintete a sötétebb hajú fivérhez.

– Ki kicsoda kettejük közül?

– Mr. Ellenállhatatlan? Ő Xander, természetesen.

– Hahó! Itt ülök közvetlenül melletted! – tiltakozott újra Colin, aki barna hajú és barna szemű volt, és inkább kellemes típus.

– Tudod, mennyire szeretlek, drágám! – nyugtatta meg Kim. – De egyetlen épeszű nő sem tudja levenni a szemét egy olyan férfiról, mint Xander Sterne.

Andy most sem igazán szentelt figyelmet a nővére és Colin huzakodásának. Főleg azért nem, mert a sötét hajú – Xander? – éppen ránézett, és kicsit csúfondárosan föl húzta az egyik szemöldökét.

Bizonyára azért, mert már megint megbűvölten bámulom.

Elpirulva fordította el a tekintetét.

– ...ez a fantasztikus aranyszőke haj és ez a barna szemöldök... – áradozott Kim – meg ez a

kisportolt test a trendi öltöny alatt...

– Kimegyek a mosdóba, és hagyom, hogy tovább csorgassátok a nyálatokat, mielőtt még kisebbségi komplexusom támad – jegyezte meg Colin szárazon, és felállt, hogy távozzon az asztaltól.

– Akkor Xander a szőke? – kérdezte Andy zavarodottan a nővérét, amikor kettesben maradtak. Ezek szerint Dariust bámulta, nem Xandert.

– Persze – válaszolt Kim. – Dariusért nemigen csorogna a nyálam, ahogy azt Colin elegánsan kifejezte. Ő olyan rideg és távolságtartó, hogy megrémülök tőle.

Rideg, távolságtartó és félelmetes... Andy alig észrevehetően bólintott. Be kellett látnia, hogy Darius Sterne valóban félelmetes, de nem abban az értelemben, ahogy a testvére gondolja.

Míg Xander világos színhatású és derűs jelenség volt, testvére pont az ellentéte: fekete, mint az ördög, kívül-belül. Nem úgy nézett ki, mint aki gyakran szokott mosolyogni, a nevetésről nem is beszélve.

És ha mégis? Milyen lenne mosolyt varázsolni erre az arrogáns arcra? Hallani a nevetését? Milyen lehet annak a nőnek lenni, aki meleg fényt visz ebbe a szép topázszínű szempárba? Vagy a vágy forrását!

Andy gyorsan elűzte ezt a gondolatot. Az olyan férfiak, mint Darius Sterne, vagyis a sikeres milliárdosok egy olyan nőt, mint ő, nem néznek meg másodsorra. Nyilvánvalóan nem illik bele egy ilyen étterem közegébe, mint a *Midas*, nem is beszélve a kőgazdagok exkluzív világáról, amelyben a Sterne fivérek otthonosan mozognak.

De Darius Sterne mégis ránézett. Egyértelműen viszonzta a pillantását, még ha futólag is.

Lehet, hogy ez csak azon múlt, hogy tátott szájjal bámultam?

Lehetséges. De hiszen az étterem többi vendége is pont olyan tolakodóan bámulta a Sterne ikreket. Talán nem annyira vágyakozva, mégis...

Vágyakozva?

Te jó ég, igen, egyértelműen kéjes érzései voltak, ha hihetett a mellbimbója bizsergésének és a lába közti forráságnak. Kétségtelen, a jelek egyértelműek voltak.

Mindenesetre még soha életében nem reagált így férfira. Tizenkilenc éves koráig a balett volt az élete és az egyetlen szenvedélye. Csak a karrierjének élt, a férfiakra nem maradt ideje. A balesete után, amikor az álma, hogy egyszer világhírű balerina válik belőle, megghiúsult, kénytelen volt átalakítani az életét. Nem volt hajlandó tétlen maradni és sajnálni magát, ezért elhatározta, hogy valami újba kezd.

Tehát keményen dolgozott, és a szüleitől örökölt pénznek majdnem az egész ráeső részét egy balettmesteri képzésbe, egy stúdióba és az egy emelettel feljebb lévő tetőtéri lakásba fektette. Fél éve nyitotta meg a balettstúdióját, öt-tizenhat évesek számára. A balett világában végül is jártas, és ha szerencséje van, egy nap felfedezhet, illetve kinevelhet egy nagy tehetséget.

A magánélete ekkor, a kemény munka éveiben természetesen háttérbe szorult. Már a baleset előtt sem volt kapcsolata, és hát... azóta sem.

Az utóbbi négy évben ugyan sokat visszanyert korábbi magabiztosságából, legalábbis kifelé ezt mutatta. De a testen éktelenkedő hegeket nem lehetett nem észrevenni. Sohasem láthatja meztelenül egyetlen férfi sem, pláne egy olyan vonzó és elegáns férfi, mint Darius Sterne, aki nyilván a világ legszebb női közül válogathat – és aki egészen biztosan nem érdeklődik egy érzelmileg és testileg sérült nő iránt, mint amilyen ő.

Darius próbálta leplezni a zavarát. Még egy utolsó pillantást vetett az étterem másik oldalán ülő törékeny, szőke nőre, majd újra annak a három embernek szentelte figyelmét, akikkel egy asztalnál ült: ikertestvéreinek, Xandernek, valamint az édesanyjának és a nevelőapjának. Hiszen mindaddig gyakorlatilag figyelmen kívül hagyta őket.

A szőke nő kíséretében lévő párra eddig csak futólag nézett oda. A két nő közti hasonlóságból arra lehetett következtetni, hogy testvérek. Az is ugyanilyen nyilvánvaló volt, hogy a férfi nem ahhoz a nőhöz tartozik, aki Darius érdeklődését magára vonta.

Szépsége szinte földöntúli volt. Sima, hamvasszőke haja a vállát súrolta, zöld szeme meghatározó volt finom arcában. Éppen ezek a gyönyörű szemek keltették föl először az ő figyelmét.

Azon gondolkozott, vajon miért tűnt föl neki egyáltalán ez az ismeretlen nő. Tulajdonképpen nem is volt a zsánere. Neki inkább olyanok tetszettek, akik ennél a nagyon fiatalnak tűnő szőke nőnél idősebbek és elegánsabbak voltak. Olyanok, akik egyéjszakás kalandnál nem vártak tőle többet.

Ebben a nőben mégis volt valami, ami megragadta. Talán azért, mert valahogy ismerősnek tűnt neki? Ahogy oldalra billenti a fejét, meg a bájos mozgása...

Persze Darius pontosan tudta, hogy még sohasem találkozott vele. Akkor egész biztosan nem felejtette volna el.

Talán azért bűvölte el ennyire, mert olyan volt, mintha nem is e világi lény lenne? Olyan finom és törekeny, mint akit egy pusztá fuvallat is el tudna sodorni. Meztelen karja hihetetlenül vékonyak tűnt, s a fekete ruha kivágásában kulcscsontja egyértelműen kirajzolódott a bőre alatt. Gyönyörű arca volt, sűrű, sötét szempilla keretezte a szemét, a járomcsontja kiugró, az orra egyenes, az ajka telt és érzéki. Sima hamvasszőke haja a hold fényére emlékeztette őt. Legszívesebben végigsimított volna rajta.

A hold fénye?

Mikor jutott eszébe ilyen örültség egy nő hajának láttán?

De akármilyen váltotta is ki ezt a vonzerőt, nyilvánvalóan kölcsönös volt. A nő tekintetét azóta magán érezte, hogy Xanderrel beléptek az étterembe.

Talán azért bilincselte le az ismeretlen szépség, mert sürgősen szüksége volt valamire, ami eltereli a figyelmét. Egyáltalán nem akart ma itt lenni. Annyira irtózott ennek az estének a gondolatától, hogy szándékosan sokáig dolgozott, így még arra sem maradt ideje, hogy átöltözzön, mielőtt Xanderrel az étterem előtt találkoztak. Anyja rosszalló homlokráncolásai nem hagytak kétséget afelől, hogy nagyon is feltűnt neki az ő helyzetéhez nem illő öltözéke.

Nem mintha az anyja kritikája érdekelte volna. Már régóta közömbös volt számára, egészen pontosan húsz éve – az apja halála óta, akit Xanderrel gyűlöttek, Catherine pedig tartott tőle. Pedig Darius, legalábbis külsőre, nagyon hasonlított rá. Catherine-nek egyértelműen nehezebb esett a fiára néznie, hiszen annyira emlékeztette a férjére.

Darius bizonyos fokig még át is tudta érezni az anyja idegenkedését, ennek ellenére régóta bántotta az elutasítása. Az évek során arra jutott, hogy legjobban úgy tudja kezelni ezt a helyzetet, ha távolságot tart Catherine-től. Nem volt ideális megoldás, de működött.

Miután alig beszéltek egymással, az ilyen esték, mint ez a mostani, ritkaságszámba mentek. Darius csak azért nem tudott kibújni a mostani vacsorameghívás alól, mert Catherine-nek másnap születésnapja volt, amelyet szűk körben ünnepelnek.

A többi családtag, hála istennek, bőven ellensúlyozta az ő konok hallgatását. Xander például gálásabb és megnyerőbb volt, mint valaha. Catherine pedig, aki még ötvennyolc évesen is igazi szépség volt, szintén szellemesen és szórakoztatóan viselkedett.

Charlie – vagy Charles, ahogy Catherine a második férjét nevezte – figyelmen kívül hagyta az asztalnál uralkodó feszélyezett légkört, a rejtett feszültséget, és kedves, oldott stílusával gondoskodott róla, hogy a beszélgetés gördülékenyen és személyeskedés nélkül folyjon. Darius alapvetően csak az iránta tanúsított tisztelet és rokonszenv miatt jött el.

– Ugye, anya, elérkezett az ideje, hogy koccintsunk a születésnapod alkalmából? – Darius a pezsgőspohara után nyúlt. – Nem tudok ugyanis sokáig maradni. Még el kell mennem valahová. – Ismét az asztal felé pillantott, ahol a szőke nő ült, akinek asztalszomszédja néhány perce eltűnt, feltehetőleg a mosdóba ment.

Darius anyja rosszallóan ráncolta a homlokát.

– Ezt az egyetlen estét talán csak szabaddá tudod tenni számomra, Darius?

– Sajnos nem.

– Beszélj vele te is, Charles! – mondta az asszony a férjéhez fordulva.

– Hallottad a fiút, Catherine. Dolgoznia kell.

Charles Latimer szinte mindenre hajlandó volt, hogy a feleségét boldoggá tegye, de elég jól ismerte nevelt fiát ahhoz, hogy tudja, semmi értelme vitába szállni vele, különösen ha ilyen határozott hangot üt meg.

– Semmiféle munkát nem említett – vetette közbe Catherine.

Darius hátradőlt, és figyelmen kívül hagyta anyja és fivére szemrehányó pillantásait. Mi a fenét akarnak? Mégiscsak eljött, vagy nem? Többet ne nagyon várjanak tőle.

Újra az asztal felé nézett, ahol a tündéri szőkeség ült. Már tudta is, hogy mivel terelhetné el a figyelmét...

– Xander az, ugye, akire szemet vetettél? – kérdezte Kim aggódva. Három évvel volt idősebb Andynél, és nagyon komolyan vette az „idősebb testvér” szerepét, különösen a szülei halála óta. Andy nem válaszolt rögtön, mert Darius Sterne hirtelen fölállt.

A nő, aki a három férfival egy asztalnál ült, határozottan szép volt, szőke hajával és barna szemével Xander Sternre hasonlított. Talán az ikrek anyja? Mindenesetre Dariuszal egyáltalán nem hasonlítottak egymásra, az idősebb férfi pedig egyik fiatalemberre sem emlékeztetett.

De akármilyen rokon kapcsolat volt is a Sterne ikrek és az idősebb pár között, az asztalt körülengő feszültséget lehetetlen volt nem érzékelni. A feszültség Darius távozásával egy csapásra alábbhagyott.

Andy utána nézett, amikor a férfi keresztülment az éttermen, és eltűnt egy folyosón.

– Nem – mondta elgondolkozva. A férfi úgy mozgott, mint egy ragadozó állat vadászat közben. Talán mint egy jaguár vagy egy tigris? Mindenesetre úgy, mint egy veszélyes vadállat. – Nem Xander az.

– Jaj, ne, csak ne Darius Sterne legyen! – nyögött fel a nővére. – Azt ajánlom, Andy, hogy rögtön verd ki a fejedből Darius Sterne-t! Fantasztikusan néz ki, de egyáltalán nem illesz hozzá, drágám. Igaz, egyetlen nő sem.

Andy ivott egy korty pezsgőt, amire sürgősen szüksége volt. Egészen kiszáradt a szája, míg Darius Sterne-t figyelte.

– A média már évek óta rebesgeti, hogy a sötét külső ugyanilyen belsőt takar – folytatta Kim.

– Azt akarod mondani, hogy a fekete mágia rabja?

– Nem, inkább az ostoré és a bilincse.

Andy a rémülettől félrenyelte a pezsgőt.

– De Kim! – tiltakozott, amikor újból levegőhöz jutott. – Mi a fenét találnak az emberek olyan vonzónak a szadomazóban? – Ő a maga részéről nem tudott elképzelni annál megalázóbbat, mint hogy egy férfi akaratának vesse alá magát. Vagy hagyja, hogy ágyhoz kötözzék, és tehetetlenül kiszolgáltatassa magát. Vagy egy férfi elé térdeljen, míg azt nem parancsolja, hogy keljen föl. Már a puszta gondolattól is kirázta a hideg. Még egy ilyen lélegzetelállító férfi esetében is, mint Darius Sterne.

Nővére védekezve emelte föl a kezét.

– Ezt a pletykát nem én terjesztem.

– De te olvasod! Ami a bulvársajtóban megjelenik, az nem pletyka, hanem többnyire hazugság. Szenzációéhes spekulációk, amelyek csak az olvasók vásárlási kedvét igyekeznek növelni.

Nővére megvonta a vállát.

– Ismered a mondást. Nem zörög a haraszt, ha nem fújja a szél.

Andy felvonta a szemöldökét.

– Ha Mama most itt lenne, azt mondaná neked, hogy az ember ne pletykáknak és szóbeszédnek higgyen, hanem alakítsa ki a saját véleményét a másik emberről.

– Ha Mama most itt lenne, egészen biztosan lebeszélne téged egy olyan férfiről, mint Darius Sterne!

Az anyjuk emlékét felidézve a két fiatal nő hirtelen elkomorodott. Amikor a szülei meghaltak, Kim még csak huszonegy éves volt, Andy meg épp csak tizenhét.

– Ne aggódj, Kim! Úgysem fogom látni soha többé. De ahogy te magad mondtad az imént, a

szemnek mindent szabad.

Ebben a pillanatban tért vissza Colin az asztalukhoz.

– Sosem fogjátok elhinni, mi történt velem az imént a férfivécében! – mondta izgatottan. Lehuppant a székére, és várakozásteljesen nézett a feleségére meg a sógornőjére.

Kim sokatmondóan húzta föl a szemöldökét.

– Gondolod, hogy ez érdekel minket?

– Ó, igen. Ez nem az, amire gondolsz, Kim! – tette hozzá Colin homlokráncolva, amikor a felesége még feljebb húzta szemöldökét. – Néha tényleg nem tudom, mitől ilyen mocskos a fantáziád.

– Azt hiszem, éppen most folytattunk le egy idevágó beszélgetést. – Andy metsző pillantást vetett a nővéreire. – A feleséged épp a Sterne ikrek veszélyes szexuális szokásaira tett célzást – magyarázta, amikor sógora kérdően nézett rá.

– Csak egy férfiről beszéltem – védekezett Kim. – Meg vagyok győződve róla, hogy Xander kifogástalan úriember.

Andy megvetően fújt egyet. Xander Sterne talán nem olyan vészjóslóan komor, mint az ikertestvére, de egyetlen férfi sem képes ilyen külsővel és vagyonnal agglegény, ugyanakkor úriember maradni.

A Sterne fivérek biztosan válogathattak a nők között, másrészt viszont sohasem lehetek biztosak abban, hogy egy nőnek nem csak a pénzükre fáj-e a foga.

Ennek ellenére szokatlan, hogy ennyi idősen még nőtlenek. Legalábbis ezt feltételezte Andy, persze mit tudhat ő erről? Elhatározta, hogy amint hazaér, rögtön utánanéző, és megkeresi a fivéreket az interneten. Elsősorban Dariust.

– Netán pletykákat terjesztettél Darius Sterne-ről? – kérdezte Colin, és ingerülten nézett a feleségére. – Elfelejtetted, hogy ő a munkaadóm? Nélküle ma nem is ülhetnénk itt!

Kim bűnbánóan elvörösödött.

– Én csak azt idéztem, amit az újságokban olvastam.

– Azokra a magazinokra gondolsz, amelyek ma még egy boldog házasságról áradoznak, másnap pedig már élvezettel tudósítanak a válásról?

Andy kárörvendően mosolygott.

– Lebuktál, Kim!

Nővére ártatlan és sértett arcot vágott.

– Nem akarod végre elmesélni nekünk, mi történt a férfivécében?

– Ja, igen! – csillant föl Colin szeme. Bizalmas mozdulattal hajolt előre. – Találjátok ki, ki jött be éppen, amikor szárítottam a kezem!

Andy szíve nagyot dobbant. Pontosan tudta, hogy ki lépett be a férfivécébe. Az a férfi, aki Colin után néhány perccel eltűnt a mosdó irányában.

– Darius Sterne – folytatta Colin, igazolva Andy sejtését. – És nem csak ennyi történt. Meg is szólított. Már hét éve dolgozom a Sterne fivéreknek, de a mai napig nem váltottam velük egyetlen szót sem.

Kim összehúzott szemmel méregette Andyt, majd újra a férjéhez fordult.

– És mit mondott?

– Nem fogod elhinni! Én magam is alig tudom egyelőre fölfogni.

– Mit mondott, Colin? – kérdezte Kim türelmetlenül.

Andy megbűvölve nézett a sógorára. Alig várta, hogy megtudja, mit mondott Darius Sterne Colinnak.